Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κορ. ἔνθ' ἀν.: *Δὲ σ' ἀντιβαδιάσαμε, μωρή!* Βούρβουρ. || Ποίημ.

Μήτε νὰ τρέχῃ 'ς τὴν αὐλὴ μὲ γλήγορα ποδάρια
ποσῶς τὴν ἀντιβάδιαζαν οἱ σκῖνοι, τὰ πρινάρια

Γ'Μαρκορ. ἔνθ' ἀν. **4)** Ἀπαντῶ ἐμμέτρως διὰ διστίχου εἰς ἄλλο δίστιχον ἀπευθυνόμενον πρός με, μεταξὺ χορευόντων κατὰ τὰς πανηγύρεις Χίος. Συνών. *ἀνταμείβω* **3**. **5)** Ἀπαντῶ εἰς εἰρωνείαν, εἰς πείραγμα Χίος. **6)** Καθόλου, πειράζω, ἐνοχλῶ Χίος (Ἀμάδ.): *Μὴ μ' ἀντιβαδιάζῃς.*

ἀντιβάδιασμα τό, Χίος

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀντιβαδιάζω*.

Κατὰ πληθ., τὰ διαμειβόμενα μεταξὺ χορευτῶν δίστιχα κατὰ τὰς πανηγύρεις τῶν χωρίων.

ἀντιβαδιαστὴς ὁ, Κέρκ. —*Λεξ.* Περίδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀντιβαδιάζω*.

Ὁ ἁμιλλώμενος πρός τινα, ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος.

ἀντιβαίνω Πόντ.

Τὸ ἀρχ. *ἀντιβαίνω*.

Διαβαίνω, ὑπερβαίνω: Ἆσμ.

Ἔ Ζύγανα, ἔ Ζύγανα, ἐσὺ ψηλὸν ραβόπον,
ἔρχουμαι κι ἀντιβαίνω σε μὲ τὸ πικρὸν καρδόπον

(*ραβόπον* = ράχις, βουνόν, *καρδόπον* = καρδία, καρδούλλα).

ἀντιβάλλω Καππ. (Ἀνακ. Ποτάμ. Σινασσ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.) Νίσυρ. Πόντ. (Κερασ.) *ἀδιβάλλω* Θήρ. *ἀδιβάνω* Ἰθάκ. *ἀντιβάω* Πόντ. (Κολων.) *ἀδιβάω* Κεφαλλ. Ἰθάκ. *'διβάω* Κεφαλλ. *ἀρτιβάλλω* Βάρν. *ἀρτ'βάλλου* Θρᾴκ. (Αἶν.)

Τὸ ἀρχ. *ἀντιβάλλω*.

1) Παρεμβάλλω πράγματα, γίνομαι αἴτιος ἔριδος μεταξὺ ἄλλων, διαβάλλω Πόντ. (Κερασ. Κολων.) **2)** Ἐναντιοῦμαι, καταφέρομαι κατά τινος Νίσυρ. Πόντ. (Κολων.) **3)** Ὠθῶ Κεφαλλ.: *Τὸν ἀδίβαξε κ' ἔπεσε.* **4)** Πιέζω Ἰθάκ. Κεφαλλ.: *Ἀδιβάνω γιὰ νὰ στιβάξω τὰ σκουτιὰ* Ἰθάκ. **5)** Ἀναφέρω, μνημονεύω Βάρν. Θήρ. Θρᾴκ. (Αἶν.) Καππ. (Ἀνακ. Ποτάμ. Σινασσ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.): Ἆσμ.

Αἰ μου Γεώργι, ἄγιε, μέγα καὶ καβαλλάρι,
'ς τὴ Δέσποι καὶ 'ς τὴ δύναμι ἔχω νὰ σ' ἀδιβάλλω,
ποῦ σκότωσες τὸ λέοντα, τὸ δράκω τὸ μεγάλο

Θήρ.

Ἄγιο μ', ἄγιο μ', ἂι-Γεώρι μου, χρυσέ μου καβαλλάρι,
ἔχω μιὰ χάρι νὰ σοῦ πῶ, θέλω νὰ σ' ἀντιβάλλω

Καππ. (Σινασσ.)

Ἀδύνατο κι ἀχάριτο θέλω νὰ τ' ἀντιβάλω
γιὰ τὸ θερμὸ ποῦ σκότωσες, τὸ δράκοντα μεγάλο

Ἀργυρᾶδ. Διὰ τὴν σημασίαν πβ. τὸ παρὰ τῷ Λουκ. Εὐαγγ. 24, 17 «τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες;» Ἰδ. Κορ. Ἄτ. 2, 50 κἑξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀναθιβάλλω* **Β 1**.

ἀντιβαρίδι τό, Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντί* καὶ τοῦ οὐσ. *βαρίδι*.

Τὸ βάρος τὸ ἀναρτώμενον εἰς τοὺς στήμονας ἐπὶ τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ διὰ νὰ παραμένουν οὗτοι τεταμένοι. Συνών. *βαρίδι*.

ἀντίβαρο τό, Ἀθῆν. κ. ἀ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντί* καὶ τοῦ οὐσ. *βάρος*.

1) Τὸ ἀντίρροπον βάρος τῶν ἄνω καὶ κάτω συρομένων λαμπτήρων διὰ νὰ ἰσορροποῦν εἰς τὸ ἑκάστοτε ἀναγκαῖον ὕψος. **2)** Καθόλου, πᾶν βάρος ὡς ἐξάρτημα μηχανῆς πρὸς ἀντιρρόπησιν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, οἷον τῆς χρυσωτικῆς μηχανῆς τῶν βιβλιοδετῶν.

ἀντιβαρῶ ΔΣολωμ. 200

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντί* καὶ τοῦ ρ. *βαρῶ*.

Πλήττω ἰσχυρῶς: Ποίημ.

Ἐκεῖος ὁ ταῦρος ποῦ ποιμένες, | νύμφες τοῦ 'χανε καμάρι,
μὲ τὰ κέρατα ἀντιβάρει | εἰς τὰ δέντρα δυνατά.

ἀντιβασταγὸς ὁ, ἀμάρτ. *ἀδιβασταὸς* Κεφαλλ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντί* καὶ τοῦ οὐσ. *βασταγός*.

Τοιχίον βαστάζον, συγκρατοῦν τὴν κατολίσθησιν τοῦ ἐδάφους, ἀνάλημμα, ἀντηρίς. Συνών. *πεζούλλα*.

ἀντιβαστῶ Πελοπν. (Λακων.) *ἀδιβαστῶ* Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. *ἀντιβαστάζω*.

1) Ἀνέχω τι, ὑποβαστάζω βάρος πρὸς ἰσορρόπησιν, ἀντερείδω ἔνθ' ἀν.: *'Αδιβαστῶ τὸ 'μιγόμι γιὰ νὰ φορτώσῃ τὸ ἄλλο 'μιγόμι* Κύθηρ. Πβ. Εὐσταθ. Ἰλ. 1933,37 «οἱ ἀντιβαστάζοντές τι καὶ ἀντερείδουσι». Συνών. *ἀναβαστῶ* **Α 1**, *βοηθῶ*. **2)** Καθόλου, ὑποβαστάζω, ὑποβοηθῶ ἔνθ' ἀν.: *Βάζω τὸν ὦμό μου κι ἀντιβαστάω* Λακων. *Βάνουμε ἀδισηκώματα ν' ἀδιβαστάξουμε τὴν ἐλαιὰ* Κύθηρ. **3)** Ὑπομένω βαστάζων, βαστάζω καρτερικῶς ἢ ἐπὶ πλέον Πελοπν. (Λακων.): *Μωρὲ ἀντιβάστα! Ὁ γάιδαρος ἀντιβαστᾷ καὶ τὸ δικό μου φόρτωμα* (δηλ. πλὴν τοῦ ἤδη βασταζομένου).

ἀντιβάτης ὁ, Εὔβ. (Κάρυστ.) Σύμ. Χίος *ἀδιβάτης* Μέγαρ. *ἀντιάτης* Κύπρ. (Καρπασ.) *ἀγκιβάτα* Τσακων. *ἀντιπάτης* Κάλυμν. Κάρπ. Πελοπν. (Μάν.) *ἀδιπάτ'ς* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *ἀτ'πάτ'ς* Λῆμν.

Τὸ μεσν. οὐσ. *ἀντιβάτης*. Ὁ τύπος *ἀντιπάτης* διὰ παρετυμ. πρὸς τὸ *πατῶ* ἢ *ἀντιπατῶ*.

1) Τὸ ζύγωθρον τῆς θύρας, μοχλὸς διήκων ἀπὸ τῆς μιᾶς παραστάδος εἰς τὴν ἄλλην, δι' οὗ κλείεται ἀσφαλῶς ἡ θύρα Κάλυμν. Κάρπ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Σχολ. Ἀριστοφ. Σφῆκ. 201 «ἐμβαλεῖν παρακελεύεται καὶ τὴν δοκόν, τουτέστι τὸν ἀντιβάτην πρὸς τὴν θύραν». Συνών. *μάνταλος*. **2)** Κοντὸς διχαλωτὸς εἰς τὸ ἓν ἄκρον χρησιμοποιούμενος κατὰ τὴν φόρτωσιν τῶν ὑποζυγίων πρὸς ἀντέρεισιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ φορτίου τῆς μιᾶς πλευρᾶς μέχρι φορτώσεως τοῦ φορτίου τῆς ἑτέρας Εὔβ. (Κάρυστ.) Κύπρ. Συνών. *φορτωτῆρα*. **3)** Ὁ κοντὸς τοῦ σαρώθρου Κύπρ. (Καρπασ.): *Ἔσπασεν ὁ ἀντιάτης τῆς σαρκᾶς μου* (*σαρκὰ* = *σαριὰ* = σάρωθρον). **4)** Μοχλός τις ὡς ἐξάρτημα τοῦ μυλῶνος Λῆμν. Κάρπ. **5)** Μοχλὸς διὰ τοῦ ὁποίου στρέφεται τὸ ἀντίον (εἴτε τὸ πρόσθιον εἴτε τὸ ὀπίσθιον) τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ Κάρπ. Λῆμν. Μακεδ. (Χαλκιδ.) **6)** Στῦλος ἐμπηγνυόμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σταθερῶς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς περὶ αὐτὸν στηνομένης θημωνιᾶς τῶν σιτηρῶν Μέγαρ.: Παροιμ. φρ. *Χαρά 'ς τηνε τὴ θεμωνιὰ ποῦ 'χει τσ' ἀντιβάτες* (οἱ ἀντιβάτες χαρακτηρίζουν τὴν μεγάλην θημωνιάν). **β)** Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου, προστάτης, στήριγμα Πελοπν. (Μάν.): Ἆσμ.

Γιὰ ἄκου το, Μῆτρο, ἀφέντη μου, | μωρὲ ἀσίκικο κορμί,
πάτη μου κι ἀντιπάτη μου, | ὄχου, δὲ σοῦ 'βγαινε κάνεις!

(μοιρολ.) **7)** Ὁ ἀντιβαίνων, ὁ ἐναντιούμενος, ἐχθρός, ἀντίπαλος Κάρπ. Σύμ. Τσακων. Χίος: *Εἶναι ὅλον τὸ κακὸν ἀπὸ τὸν δεῖνα, γιατὶ εἶναι ὁ μοναδικὸς ἀντιβάτης μου* Χίος *Εἶναι κι αὐτὸς ἀντιβάτης μου* αὐτόθ. *Ἐθελῆκα νὰ παντρέψου τὰ σάτη μι τζ' ὁ δεῖνα ἐμπαῖτζε ἀγκιβάτα τζαὶ δὲν ἀφῆτζε νὰ ναθῇ ὁ γάμος* (ἠθέλησα νὰ ὑπανδρεύσω τὴν θυγατέρα μου καὶ ὁ δεῖνα ἐμπῆκε ἀντιβάτης καὶ δὲν ἄφησε νὰ γίνῃ ὁ γάμιος) Τσακων. *Ἐθελῆκα νὰ ἀγοράσου νία χούρα τζ' ἐμπαῖτζε ὁ δεῖνα ἀγκιβάτα* (ἠθέλησα νὰ ἀγοράσω ἕνα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χωράφι καὶ ὁ δεῖνα ἐμπῆκε ἀντιβάτης, ἀντέδρασεν) αὐτόθ. Συνών. *ἀντίδικος, ἀντίμαχος.* **8)** Ὁ ἐπιμόνως ἀπαιτῶν Κάρπ.

ἀντιβγαίνω *Λεξ.* Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ ρ. *βγαίνω.*

1) Ἐναντιοῦμαι ἀντεπεξέρχομαι κατά τινος: *Μὴν τοῦ ἀντιβγαίνῃς.* **2)** Διαγωνίζομαι, ἀνταγωνίζομαι πρός τινα: *Ἀντιβγήκανε 'ς τὸ τρέξιμο.* Συνών. *παραβγαίνω.*

ἀντιβέργι τό, ἀμάρτ. *ἀδιβέρῳ'* Θρᾴκ. (Αἶν. Κομοτ.) *ἀδιβέρι* Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *ἀντ'βέρ'* Θρᾴκ. (Μάδυτ.) *'δ'βέρ'* Σάμ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ οὐσ. *βεργί.*

Ραβδίον χρησιμοποιούμενον κατὰ τὴν ξάνσιν τοῦ βάμβακος μὲ τὸ *δοξάρι*, ἤτοι ραβδίον λεπτὸν ἐξικνούμενον ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ τόξου μέχρι τῆς χορδῆς, τὴν ὁποίαν οὕτω ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκτινάσσῃ τὸν βάμβακα κατὰ τὴν ξάνσιν.

ἀντιβεργίζω ἀμάρτ. *ἀντιβεργάω* Στερελλ. (Γαρδίκ.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ ρ. *βεργίζω.*

Λυγίζω, κλίνω: Ἄσμ.

Ἀντιβεργάει ὁ κάλαμος, φιλεῖ τὸ κυπαρίσσι.

ἀντίβημα τό, ἀμάρτ. *ἀδίβημα* Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀντιβάω*, δι' ὃ ἰδ. *ἀντιβάλλω.*

Ὥθησις, ἀπώθησις. Συνών. *ἀντιβησξά, σπρωξξά, σπρώξιμο.*

ἀντιβησξὰ ἡ, ἀμάρτ. *ἀδιβησξὰ* Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀντιβάω*, δι' ὃ ἰδ. *ἀντιβάλλω.*

Ἀντίβημα, ὃ ἰδ.: *Τοῦ 'δωσε μιὰ ἀδιβησξὰ κ' ἔπεσε. Μιὰ ἀδιβησξὰ θέλει γιὰ νὰ πάῃ 'ς τὴ θέσι του.* Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀντίβημα.*

ἀντιβίγλα ἡ, ἀμάρτ. *ἀδιβίγλα* Κύθηρ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ οὐσ. *βίγλα*, παρ' ὃ καὶ *βίγλα.*

Σκοπιά: Αἴνιγμ.

Κάνει βίγλα | κι ἀδιβίγλα καὶ ἡ βίγλα σημαδούρι.

Συνών. *βίγλα, μετερίζι.*

****ἀντιβινεύω,*** *ἀνδιβινέγγουω* Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *indivinare.*

Μαντεύω.

ἀντιβινιαριστικὰ ἐπίρρ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **ἀντιβινιαριστικὸς* < **ἀντιβινιάρω* < Ἰταλ. *indivinare.*

Κατ' εἰκασίαν, κατὰ συμπερασμόν: *Ἔβαλα εἴκοσι σιταρόσπυρα ἀντιβινιαριστικὰ* (χωρὶς ζύγισμα).

ἀντιβλέπω ΓΒλαχογιάνν. Μεγάλ. χρόν. 92

Τὸ ἀρχ. *ἀντιβλέπω.*

Ἀποβλέπω, ρίπτω τὰ βλέμματα πρός τινα, ὅστις πρότερον ἀπέβλεψε πρός με: *Μᾶς ἀντίβλεψε σὰν νὰ μᾶς εἶδε κι ἄλλη μιὰ φορά, χαιρέτισε . . .*

ἀντιβογγῶ πολλαχ. *ἀντιβογῶ* Passow. Carm. popular. 43 ΣΖαμπελ. Ἄσμ. δημοτ. 610.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ ρ. *βογγῶ.*

Ἀντηχῶ, ἀντιλαλῶ, βοΐζω ἔνθ' ἀν.: *Γοργὰ ποτάμια κατρακυλοῦν κι ἀντιβογγοῦν 'ς τὴν ἀκοή του* ΑΚαρκαβίτσ. Ζητιᾶν. 157 || Ἄσμ.

Βροντᾶν τὰ τόπια τῶν Τουρκῶν, ντουφέκια ἀντιβογγοῦνε

(εἰς τὸ *τόπια* τὸ τ προφέρεται ὡς *τ*) Ἤπ.

Ὁ Λιάκος ἐπετάχτηκε, σὰν ἀετὸς πετειέται,
σκούζει καὶ τρέμουν τὰ βουνὰ κι ἀντιβογοῦν οἱ κάμποι

ΣΖαμπέλ. ἔνθ' ἀν.

Πολλὰ τουφέκια ἀντιβογοῦν, μιλιόνια καριοφίλια

Passow ἔνθ' ἀν. —Ποιήμ.

Κι ἀπ' τὸν ἀντίλαλο τῶν λόγγων διπλωμένο
ἀντιβογγάει τὸ φωνατὸ

ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 43

Ἡ χλαλοὴ κι ὁ σκοτωμὸς ἀντιβογγοῦσε ὡς τ' ἄστρα

ΓΣτρατήγ. Ἡρῷα 59. Συνών. *ἀντιβοΐζω, ἀντιβροντῶ* **2.**

ἀντιβοὴ ἡ, Εὔβ. (Κάρυστ.) Θρᾴκ. Κύπρ. *ἀδιβοὴ* Θήρ. *ἀντ'βουὴ* Θρᾴκ. (Ἀδριανούπ.) *ἀδ'βουὴ* Θρᾴκ. (Αἶν.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ οὐσ. *βοή.*

Ἀντήχησις, ἀντίλαλος, βοὴ ἔνθ' ἀν.: *Ἄκουσες τὴν ἀντιβοή;* Εὔβ. (Κάρυστ.) *Περνούσαμε ἀποκεῖ καὶ φωνάξαμε, μιὰ ἀντιβοὴ ποῦ κάμνει ἐκεῖ μέσα!* Θρᾴκ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀντιβουὲς* οἱ, καὶ ὡς τοπων. Κάρπ.

ἀντιβόηθεια ἡ, ἀμάρτ. *ἀντιβόθεια* Εὔβ. (Πλατανιστ.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ οὐσ. *βοήθεια.*

Ἡ ἀμοιβαία βοήθεια, ἡ ἐπὶ ἀνταποδόσει παρεχομένη ἀγροτικὴ ἐργασία: *Ἐμεῖς 'ς τὸ σκάψιμο δὲ θὰ πάρωμε ἀργάτες, θὰ κάνωμε ἀντιβόθεια.* Συνών. *ἀλληλοβοήθεια* **1**, *ἀντικάματο, παρακαλιά.*

ἀντιβόηθημα τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ οὐσ. *βοήθημα.*

Τὸ νὰ συνεπιλαμβάνεταί τις, τὸ νὰ βοηθῇ τις τινὰ φέροντα βάρος, ἀνακούφισις ἀπὸ τοῦ βάρους: *Κάμε 'ς τὴ μπάντα νὰ τῆς δώσω νιὰ στάλα ἀντιβόηθημα.*

ἀντιβόηθο τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) *ἀντιβόηθι* Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) *ἀδιβόχτιο* Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀντιβοηθῶ*. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 266 κέξ. Διὰ τὸν τύπ. *ἀδιβόχτιο* πβ. *βοηθῶ - βοχτάω* κτλ.

1) Ὑποστήριγμα Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κάμπος Λακων.): *Βάλε ἀντιβόηθο νὰ μὴν πέσῃ* Ἀρκαδ. **2)** Στῦλος ὑποβαστάζων κλάδον δένδρου Κεφαλλ.

ἀντιβοηθῶ Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἀντιβοηθῶ* = ἀνταποδίδω βοήθειαν.

Βοηθῶ, ἀνακουφίζω τινὰ φέροντα βάρος παρέχω *ἀντιβόηθημα: Κάμε 'ς τὴ μπάντα νὰ τὸν ἀντιβοηθήσω, θέλει ἀντιβόηθημα.*

ἀντιβοΐζω, *ἀδιβοῶ* Κρήτ. *ἀδιβουῶ* Σῦρ. *ἀντιβοΐζω* πολλαχ. *ἀδιβοΐζω* Κύθηρ. *ἀντιβουΐζω* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. *ἀντιβοῶ*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀντηχῶ ἔνθ' ἀν.: *Ἀδιβοΐζει ἡ φωνὴ τῆς λαγαδιᾶς* Κύθηρ. *Μέσα 'ς τὸ λόγγο ἀντιβουΐζει τ' ἀστροπελέκι* ΑΜαρτζώκ. Γούμενος 10. *Ἔσυρε δύο τρεῖς σκληροὺς χλιμιντρισμοὺς ὁποὺ ἀντιβόησε ὅλ' ἡ πεδιάδα* ΙΠολυλ. Διηγ. 35. *Γιὰ πολλὴ ὥρα ἀντιβούιζε τὸ διάσελο* ΘΚληρονόμ. ἐν Παναθην. 21 (1910/11) 74. || Ποιήμ.

Ἀποκρίνονται καὶ ἡ μάχη | ἔτσι ἀρχίζει, ὁποὺ μακρὰ
ἀπὸ ράχι ἐκεῖ σὲ ράχι | ἀντιβούιζε φοβερὰ

ΔΣολωμ. 9.

Κ' ἐκεῖ ποὺ ἀντιβοούσανε οἱ βράχοι, τὰ λαγκάδια,
ρίχνει τὴν πρώτη τουφεκιὰ κ' ἔπειτα δευτερώνει

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2, 64. Συνών. *ἀντηχῶ* **1**, *ἀντιβογγῶ, ἀντιβροντῶ* **2.**

****ἀντιβολὴ*** ἡ, *ἀτθιολὴ* Νίσυρ. *ἀθ-θιβολὴ* Κῶς *ἀθ-θιολὴ* Κῶς.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντὶ* καὶ τοῦ οὐσ. *βολή.*

Ὁ ἄσπαρτος καταλειπόμενος ἀγρὸς (εἴτε χάριν βοσκῆς εἴτε πρὸς ἀγρανάπαυσιν) ἔνθ' ἀν.: *Τὸ χωράφι μου θὰ τ' ἀφήσω ἐφέτος ἀτθιολὴ* Νίσυρ. *Ἡ ἀθ-θιβολή μου 'φέτος εἶναι λίγη* Κῶς *Τὸ χωράφι μου εἶναι ἀθ-θιολὴ* αὐτόθ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ